

O szczególnym rodzaju inteligencji

Dziś nie jest już dla nikogo tajemnicą, że inteligencja nie ma jednolitej definicji. Nie ma nawet jednolitego określenia. Wiadomo, że rodzajów inteligencji, związanych z różnymi ludzkimi zdolnościami, jest wiele: werbalna, kognitywna, twórcza, emocjonalna, społeczna, praktyczna, etc. Szybko rozwijające się ostatnio nauki kognitywne dostarczają coraz więcej informacji o tym jak działają różne rodzaje inteligencji; prawdopodobnie jesteśmy w przededniu sformułowania jakiejś ogólnej teorii inteligencji jako takiej. W pracach tych nie powinno zabraknąć badań nad inteligencją szczególnego rodzaju, która roboczo nazwiemy tu *intuicyjną*. Pojęcie to pomoże nam opisać te zdolności człowieka, które do tej pory określane były mianem „paranormalnych”.

Próba definicji inteligencji intuicyjnej

Wg klasycznej definicji, inteligencja to szczególna sprawność umysłowa, przejawiająca się w umiejętności poprawnego kojarzenia różnych elementów świata zewnętrznego i wewnętrznego i na tej podstawie adekwatnego reagowania. Zależnie od tego, co z czym kojarzymy, mamy do czynienia z takim a nie innym typem inteligencji. W przypadku omawianej tu inteligencji intuicyjnej tym, co kojarzymy jest najczęściej nieokreślone a zaledwie przeczuwane znaczenie jakiegoś tworu nieświadomości zbiorowej (symbolu, archetypu) z możliwymi do dokładnego opisu faktami świata zewnętrznego. Sztandarowym przykładem działania takiej inteligencji jest praca wróżbity, kojarzącego niedookreślone znaczenia symboli z udokumentowanymi faktami z życia osoby proszącej o wróżbę. Zależność jest prosta: im wyższa jest inteligencja intuicyjna interpretującego losowy układ symboli wróżbity, tym trafniej opisuje on życie swego klienta.

Cechy charakterystyczne inteligencji intuicyjnej

Twory świata, który jego pierwsi badacze nazwali *nieświadomością zbiorową*, a który dziś – trafniej chyba? - można by nazwać *psychoenergetyczną sferą człowieczeństwa*, mają naturę jednocześnie materialną i psychiczną; jako takie podlegają jednocześnie bezwarunkowym prawom natury i jak i aktom wolnej woli. Świat ten nie jest zbadany ani przez wszechobecne nauki przyrodnicze, wyspecjalizowane w szukaniu praw bezwarunkowych, ani przez psychologię, koncentrującą się na wyszukiwaniu aktów wolnej woli i uwarunkowań, jakie im towarzyszą. Tym samym sfera psychoenergetyczna stanowi swoistą „szarą strefę”. A właśnie w tej sferze działa inteligencja intuicyjna.

Sfera psychoenergetyczna ma swoisty, sobie tylko właściwy język: symbole. Rozumiemy je tu jako twory podlegające jakiemuś jednoznaczemu prawu (na wzór obiektów świata przyrody) i jednocześnie niosące treści umowne, wynikające nie z praw natury ale z konwencji kulturowej. Popularne symbole, takie, jak in-jang, gwiazda Dawida, krzyż, mandale, wyobrażenia bóstw, etc., niosą jednocześnie energię (np. tę zdolną wokół wyobrażenia bóstwa uruchomić jego kult) i informację (tę znamy jako literacką warstwę mitu skojarzonego z symbolem). Inteligencja intuicyjna polega na takim skojarzeniu i wybalansowaniu energii i informacji, że uczyniony z nich symbol nabiera realnych treści, które można albo wyrazić explicite w języku kultury (tak działają wróżbici), albo przetworzyć w oddziaływania podobne fizykalnym (tak posługują się nim np. uzdrowiciele).

Aby powstał symbol, energia i informacja nie mogą być dobierane zupełnie dowolnie. Istnieje pewna proporcja obu jego składników, po której zachwianiu symbol się rozpadnie, przestanie być rozpoznawalny dla obserwatora. Między wartościami granicznymi proporcji każda jej zmiana daje zmianę treści niesionych przez symbol i jednoczesną zmianę poziomu dostępnej wraz z symbolem energii. Inteligencja intuicyjna to właśnie zdolność wyczucia tej proporcji i nie przekraczania jej. Odpowiada ona także za inną, pokrewną umiejętność: rozpoznania faktu istnienia symbolu, oraz treści i energii przez niego niesionych.

Nie są dziś znane żadne bliższe dane dotyczące powiązań inteligencji intuicyjnej z innymi jej rodzajami. Obserwacje autora niniejszych rozważań, czynione od dwudziestu z górą lat, wskazują jedynie, że inteligencja intuicyjna słabo jest powiązana z inteligencją racjonalną, emocjonalną i społeczną. Dowodzą tego liczne przykłady nieszczególnie wrażliwych i raczej niebłyskotliwych wróżbitów, trafnie rozpoznających praktyczne znaczenia symboli wróżebnych, lub takichże uzdrowicieli, umiejętnie dobierających dawkę bioenergii przekazywanej pacjentowi podczas zabiegu uzdrowicielskiego. Ale też wysoki poziom inteligencji racjonalnej, czy emocjonalnej nie koliduje z równie wysokim poziomem inteligencji intuicyjnej; mogą one harmonijnie współistnieć w jednym umyśle, i często się wzajemnie uzupełniają.

Kolejną osobliwą cechą inteligencji intuicyjnej jest jej synestezyjna manifestacja. Ludzie dysponujący inteligencją intuicyjną, poddani działaniu symbolu¹ często mówią o doznaniach w ciele i/lub wizjach, jakie mają, gdy działa na nich symbol.

Inteligencję intuicyjną – jak każdą – można w pewnym zakresie rozwijać poprzez ćwiczenia, jednak zakres ten nie jest nieograniczony. Tu inteligencja intuicyjna nie różni się od innych typów

¹ Mamy tu na myśli zarówno symbole sensu stricto, stanowiące część kultury (np. wyobrażenia bóstw), jak i twory pochodzenia przyrodniczego zachowujące się jak symbole (np. cieki wodne, wykrywane przez radiestetów).

inteligencji, które także, choć możliwe do rozwoju, jednak silnie są zależne od wyposażenia genetycznego i warunków rozwoju człowieka w pierwszych latach życia.

Postulowane metody badania i kształcenia inteligencji intuicyjnej

Z uwagi na dualny, jednocześnie przyrodniczy i kulturowy charakter inteligencji intuicyjnej, jej badanie nie jest łatwe. Nie istnieją żadne standardowe, powszechnie uznane narzędzia badawcze tej inteligencji, choćby takie jak testy Mensy, badające inteligencję racjonalną. Na razie wiadomo jedyne, że badać trzeba – zgodnie z naturą samej inteligencji intuicyjnej – jednocześnie jej aspekt energetyczny i informacyjny.

Praktyka wskazuje, że do badania poziomu inteligencji intuicyjnej można z powodzeniem wykorzystywać znane od dawna i do dziś z powodzeniem wykorzystywane systemy symboliczne (astrologia, Tarot, Runy, etc). Badanie podstawowe polegałoby na testowaniu umiejętności poprawnego skojarzenia konkretnego układu symboli (np. horoskopu lub wylosowanego układu kart.) ze znanymi badającemu znaczeniami. Jak skuteczna jest ta metoda, nich świadczy fakt następujący: osobie niemającej pojęcia o astrologii pokazano starannie wyrysowany horoskop wydarzenia (utruty stanowiska przez właściciela horoskopu) z pytaniem czego horoskop dotyczy. Odpowiedź brzmiała „ten człowiek właśnie utracił coś, co dla niego było w życiu niezwykle ważne, pewnie partnera albo majątek”. Taka odpowiedź jest dowodem wysokiej, zdecydowanie ponadprzeciętnej inteligencji intuicyjnej osoby badanej.

W większości przypadków, gdy u osoby badanej mamy do czynienia z przeciętnym poziomem inteligencji intuicyjnej - zazwyczaj trzeba przed pokazaniem gotowego układu symboli trochę przygotować osobę badaną do testu, zaznajamiając ją z podstawowymi znaczeniami pojedynczych symboli użytych w przygotowanej do testu wyroczni.

W miarę ćwiczenia inteligencji intuicyjnej u osoby ćwiczącej wzrasta trafność interpretacji układu symboli. Wyrabiają się pewne stałe skojarzenia, których używa się potem automatycznie. Co ciekawe, taki wyrobiony i działający w umyśle swego właściciela system skojarzeń jest subiektywny i w zasadzie niepowtarzalny. Jest to widoczne u osób posługujących się inteligencją intuicyjną na co dzień jako używanie przez nie specyficznych, niestandardowych skojarzeń, często niezgodnych z zaleceniami nauczyciela, u którego terminowały. Niemniej jednak w praktyce wróżebnej, uzdrowicielskiej, czy radiestezyjnej takich osób, owe skojarzenia świetnie działają.

Zastosowania inteligencji intuicyjnej

Oprócz tradycyjnych i znanych od tysiącleci zastosowań inteligencji intuicyjnej (wróżenie, uzdrawianie, etc) w czasach współczesnych rysują się na niedalekim już horyzoncie nowe zastosowania tej szczególnej władzy ludzkiego umysłu. Mamy tu na myśli specjalność, która, przejąwszy schedę po dawnej magii, odrzuciwszy stare przesady i zbadawszy to, co rzeczywiście działa, przyjęła robocza nazwę *inżynierii psychotronicznej*. Dziedzina ta, stanowiącą najbardziej użyteczną część rozwijającej się psychotroniki, także korzysta z symbolu, jako swego podstawowego narzędzia oddziaływania na rzeczywistość. A gdzie symbol, tam do jego obsługi wymagana będzie inteligencja intuicyjna i odpowiednie procedury jej użycia.

Inżynieria psychotroniczna ma szansę stać się wielkim odkryciem XXI w. Pierwsze tworzone z jej użyciem technologie, takie jak wolna energia, ograniczenie skażeń środowiska, nowe narzędzia walki z chorobami, wobec których medycyna akademicka jest często bezradna – to wielka szansa głębszej niż dziś eksploracji inteligencji intuicyjnej i włączenia procesu jej kształcenia w szeroko rozumiane wykształcenie ogólne.

Już dziś w szkołach psychotronicznych, chwilowo niezbyt poważanych, ale bez wątplenia przyszłościowych, uczy się takich elementów inteligencji intuicyjnej jak medytacja symbolu, techniki wglądu pozazmysłowego (ang. ESP = Extra Sensory Perception), korzystanie z energii symbolu do manipulowania rzeczywistością, głębsze rozumienie natury symbolu jako takiego. Wiedza ta jest na bardzo wczesnym etapie swego rozwoju, ale zapewne, w miarę jej gromadzenia i doskonalenia technik jej przekazu, zapewne w niedalekiej już przyszłości załśni pełnym blaskiem a stanowiąca jej fundament inteligencja intuicyjna doczeka się poważnych badań i takichże zastosowań.